

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr. Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmertetlen leveleket
csak ismert kezeztől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap.

A modern-világ.

Minden kornak és minden téren megvan a maga jelszava. Az írástudó emberek beszélnek egy egyszerűbb, boldogabb világról, mikor mindenben az volt a jelszó: *otthoniasan*. Tetteben, beszédjében, modorában, viselkedésében, szokásaiban és erkölseiben mindenki ügykezett *otthonias* lenni. Volt Magyarországon olyan világ is, mikor a divatba, a szokásokba, erkölcsökbe beleszólt a nemzetiségi politika; akkor az volt a jelszó, hogy legyen minden *honi*! Akkor azután honi kalap, honi kelme, honi mente, honi kendő járta. A kereskedő, ha áruját drágítani akarta, azt mondta rá (ha volt igaz, ha nem!) hogy *honi*.

Ezek a jelszók mind olyanok voltak, mik nagyon megfeleltek a magyar ember jellemének, gondolkodásának. Az „*otthonias*“ jelszó megfelelt a magyar ember patriarchalis erkölseinek, a „*honi*“ jelszó kifejezője volt a nemzeti szokásokhoz való ragaszkodásunknak. De egyik sem tartott sokáig. Uralkodásukat átvette a „*modern*“ jelszó. Lettek modern emberek; lett modern nevelés, modern politika, modern viselet, modern megjelenés, modern zsurnalisztika, modern erkölcsök, modern szokások, modern ruházatkódás, modern követelmények lettek uralkodókká. És átmentünk (nem is igen vettük észre!) óriási változásra.

Akik észrevették a nagy és ránk nézve igen sok tekintetben kedvezőtlen változást, fülünkbe dörögtek, hogy ne játszunk divatosdit; maradjunk meg egyszerű s kevesebb anyagi erőfeszítéssel járó szokásainknál! De mi nem hallottuk az intó szót; európai, modern emberek akartunk lenni. Nem hallgattunk a mennydörögés szavára és nyakunkba szakadt a zápor. Mikor a nagy költő elmenyörögte, hogy „romlásnak indultunk“, — szavai elhangzottak a pusztában. Kezet fogtunk a modern-világgal, megalkudtunk szokásaival; lettünk modern embe-

rek, modern értelemben. Ez pedig annyit tesz, hogy a külsőségekhez, a látszathoz tapadt gondolatunk, törekvésünk s annak kedvéért fölládoztuk a *lényeg*et. Mindenre — ami rajtunk neveltséges, ami bennünk kárhózasos volt, — azt mondták, hogy az *modern*. Ezzel takargattuk, szépítettük, ezzel okoltuk meg hibáinkat; ezzel festettük erkölcsi világunkat. Ez a *modern-világ* óriási költségünkbe került. Elnyelte kincseinket s nem adott azokért semmit, csupán külső csillogást, értéktelen látszatot: megteremtette a modern Magyarországot.

Nem épen rossz jelszó a modern jelszó sem, míg a haladás, a valódi civilizatio zászlójára volt írva, míg az üzletvilág hatalmába nem esett. Addig nem is került sok pénzbe. Hanem annál többre azután, mikor nem a művelődés, hanem a külső szokások terén nyitotta, erőszakte meg a versenyt, mikor azok a bizonyos „*modern követelmények*“ kiterjeszkedtek minden irányban és rabbá tették külsőnket a fejünk tetejétől a talpunkig.

Hány jóra való embernek elvitte ez az áramlat birtokát, gazdaságát, vagyonát! Nem egynek még becsületét is. De hát ez is modern szokásba ment. Az Isten átka, a sanyarú csapások nem pusztították meg anyagi erejében oly mértékben a magyar népet, mint az a körülmény, hogy a *modern* jelszó a művelődés határára túl lett emelve.

Ma már bizonyára sokan belátták, hogy fölösleges, sőt kárhózasos dolog volt a mi világunkat ily értelemben is modernné, divatosná tenni; de még ott, a szenvedett anyagi károk dacára sem vagyunk, hogy általános, egyakarátú visszalépésre reményünk lehetne.

Még tömérdeteket el fog emészteni nálunk a modern-világ; igen sok embernek fog — különösen a mai küzdelmes életben — koldusbotot adni kezébe ez a téves értelemben vett jelszó, míg bilenseitől valami radikális társadalmi átalakulás folytán megszabaduland a magyar társadalom.

— Hogy én mit akarok? semmit. Legfölsőbb téged akarok észretéríteni, ha lehet s esetleg egy bolondság elkövetésétől visszatartani.

— Barátságod nem jogosít fel téged arra, hogy velem ily hangon beszélj! — pattant vissza Jenő — sem gyermek, sem bolond nem vagyok és gyámságra semmi szükségem sincs. Tudom, mit teszek és felelős séggel nem tartozom senkinek!

— Dehogyan tudod édes barátom, dehogyan tudod, — mond tejesóvalva Endre — hisz épen az a baj, hogy nem tudod és az okos tanácsra nem hallgatsz. Süket vagy, vak vagy, behálóztál egészen az a bájos szírné, annak a kacér mosolyáért elfeledkezel magadról, kötelességedről. Nem tudom, mily büvövel bírhat az a leány, de hogy téged megbűvölt, rabjává tett, az tény. Az egész világ semmi most neked, nem létezik más számodra, mint Irén.

— És az baj?

— Baj annyiban, hogy sok szóbeszédre ad alkalmat és mert nem méltó hozzád az a leány. Sokan haragszunk már rád, legjobb ismerőseid nyíltan megvallják, hogy eljárásod sértő rájuk nézve, és ha így folytatod tovább is, könnyen meglehet, hogy mindenki elidegenedik tőled.

— Azzal sem sokat törődöm.

Elég baj Jenő és végtelenül fáj, hogy te így beszélsz. Engedd meg barátom, hogy egyszer komolyan beszéljek veled, és rá mutassak, hogy mire vezet a te dőreséged. Te szeretsz egy leányt, aki sem rangban, sem társadalmi állásban nem egyenlő veled. De ez még nem volna baj, ezt még elnézné a világ, nem te volna az első, aki a társadalom által vont korlátokat szétépíted, megtette azt már más is. De azt mondd meg: micsoda az a leány? Ne szakíts félbe, várj még egy kicsit! Te azt mondd: a világ mást mond ám! Nagyon kétes homály veszi körül, senki sem tudja: micsoda, micsoda, honnan került ide; az az öreg nő,

Zalai írók egyesülete.

A „Zalai Közlöny“ t. évi 42. számában N. M. „Zalavármegye íróhoz“ címmel egy felhívást boesátott ki, melyben a megyében élő írókat „zalai írók egyesületé“ nek megalkotására hívja fel, mely hivatva volna feltámasztani a szép emlékü Fesztetics György gróf pártfogása alatt egykor virágzott „Keszthelyi Helikon“-t.

Az egyesületnek, a felhívás szerint, főcélja lenne: a felfedezett, jelentkező, működő tehetségeket anyagilag és erkölcsileg támogatni; legyenek azok megyénkben a magyar irodalom bármely ágának művelői.

Lennének működő (a zalai írók mind, ajánlaná mindegyiket saját productuma), pártoló és alapító tagjai. A tagsági díjakból begyűlt összegből az egyesület működő tagjainak kiadásra méltó munkáit segélyezné; továbbá a munkálkodás serkentésére hirdethetne irodalmi pályázatot minden évben; megirathatja a zalai írók bio- és bibliographiáját. Minden évben alhatna egy helikoni ünnepélyt, melyen lenne szónoklat, felolvasás, szavalás, zene s az ünnepség táncvivalommal egybekötöttnek az egyesület pénztára javára.

Főbb körvonalakban ezekben központosulna az új egyesület tevékenysége.

Megebeli lapjainak melegen karolják fel ez eszmét; sokat, igen sokat remélnék az új egyesület útján elérhetni.

Sajnálattal kell bevallanunk, hogy mi ily vérmes reményekkel nem kecsegtetjük magunkat s már most azon meggyőződésben vagyunk, hogy az egyesület leg-telebb a szokásos nagy zaj mellett megalakul, megválasztja tisztí karát s azután szép lassan elalszik, mint elaludt már sok, jobb sorsra érdemes ügy!

Hu ábránd ugyanis alapító és pártoló tagokat gyűjthetni akkor, midőn általában alig győzzük fizetni a létező sok egyesületnél az évi tagsági díjakat, melyek ma napság minden számot tevő ember évi költségében jelentékeny összeget képviselnek.

Kevésre fog leolvalni a működő tagok száma is. Igaz, hogy a cikk írója száznál több egyént sorol fel, mint tollforgatót a vármegyében. Ha végig olvassuk azonban a névsort, a legtöbbje közölök az által vitta ki az írói nevet, hogy egy-egy cikket tett közzé valamely hírlapban. Mi azt hisszük, hogy az illetők maguk fognak szabadkozni az ellen, hogy az írók közé soroztassanak. Igen csekély azoknak száma, kik az írói név viselésére jogosítvák s akik — a pártoló és alapító tagok hiányában — ily kis számmal oly egyesületet, mely a fent jelzett célokat megvalósíthatná, csak azért sem alkothatnának; mert ezek tehetségük érvényesítésére hálásaab talajt találhatnak az ország Metropolisá-

akivel együtt lakik, azt mondják, nem is anyja, hanem csak olyan fizetett anyja, egy szóval olyan dolgokat beszélnek róla...

— Irigység, rágalom az egész, rossz akaratú pletyka!

— Te annak veszed, de nagyon sok igaz van abban. Tudod te azt, hogy nem zörög a haraszt, ha a szél nem fujja. Tény az, hogy nagyon kétes állásnak tartják.

Hogy csinos, szép, az bizonyos, hogy nagy fényt űz, hogy a pénzt szórja, nem kíméli. De tudod mit mond erre a világ? azt, hogy könnyen szerzi. És most te ebbe a nőbe, ebbe a leányba beleszerettél. Ez még nem volna olyan nagy baj, de amint én ismerlek, képes vagy örültségében olyat tenni, amit többé jóvá nem tehetsz.

— No engedj már egyszer szóhoz jutni — vágott közbe Jenő — és meglásd, mindjárt más színben látod a dolgot te is. Amit most mondani akarok, — folytatá székét közelebb huzva barátjához — az titok, de neked, mint legjobb barátomnak, megmondhatom. Azt tudod, hogy szeretem Irént és csak akkor vagyok boldog, ha láthatom.

Igazad van, rabja vagyok, rabjává tett az a mosolygó szép arc, melynél szebbet Isten még nem teremtet. De mit beszélnek neked; te még nem látad őt teljes szépségében; mi az a mesterkelt divat báb ahhoz képest, amilyen ő otthon. Oh ha látnád Endre! Mikor a könnyű pongyola oda tapad szoborszerű tagjaihoz, mikor leereszti haját, azt a csodálatos szép szőke haját, mely térdéig leomlik, mikor esőkre nyújtja parányi ajkát s félig behunyott pillán keresztül néz rám epedve, elbűvölően, oh ha ilyenkor látnád, leborulnál előtte te is és imádnád, mint én!

Jenő arca egészen kipirult, szeméből hatalmas szenvedélye teljes erejével sugárzott elő, nem akarta leplezni, de tán nem is tudta volna.

„Zalamegye“ tárcája.

Neked igazad volt!

Irta: Naglné Karay Mariska.

Már tudod édes barátom, megvallom őszintén, én egyáltalán helyeselni nem tudom a te tegnapi eljárásodat.

— S ugyan miért?

— Te tegnap ugyyszólván tüntetél azzal, hogy az egész bálí hölgyközönséget elhanyagoltad azért az egyért.

— És aztán? — kérdé dacosan a másik.

— Az nem járja barátom. Én, mint legjobb barátod, megmondhatom neked és azt hiszem, nem is veszed zokon, de tény, hogy igen sok nehezeltést vontál magadra, és méltán. Egy olyan leányért mellőzni a többi...

— Milyen leányért? — szikítá félbe indulatosan.

— Ej de furcsa kérdés ez tetőled, hiszen ép oly jól ismered, mint én, vagy talán még jobban — tevő hozzá gúnyos célzattal.

Igen, én jól ismerem, de ti félre ismeritek, gyanusítottok; gyanusítja az egész világ, pedig tévedtek mind; mert Irén jó, erkölcsös leány, egy ártatlanul szenvedő angyal!

— No lám, — nevetett a másik — még utóbb engem is elragad heved, legyen tehát: Irén, egy bájos angyal!

— Ne gunyolódjál Endre, ezt nem tűrhetem — heveskedett a másik — ha barátom akarsz maradni, ezt a tárgyat ne érintsd soha, mert ebben nem értem a tréfát. De mi céld is volt ezt most itt előhozni?

Egy előkelő kávéházban tolyt e beszélgetés. A két fiatal ember, két jó barát együtt ült az asztalnál s a tegnapi bálról beszélgettek.

Endre nyugodtan szitta tovább szivarját, nem osztozott Jenő barátja ingerültségében és csendesen, nyugodt hangon mondá:

ban, mely valamint általában a politikai életnek, úgy a tudományosságnak, irodalomnak és művészetnek tulajdonképpen gyújtópontja.

De meg előtünk egy pár intő példa, mely hasonló irányú egyesületek alakításánál felmerült.

Tudjuk, hogy megyénkben Nagy-Kanizsán pár évvel ezelőtt mily lelkes és szép jövővel kecsegtető mozgalom indult meg az írók és művészek egyesületének megalakításával. Volt számos működő, pártoló tagja, fényesen berendezett helyisége, hol a rokon elemek érintkezésén kívül társas összejövetelek, sikerült telovlasások stb. tartattak. És pár év múlva a lelkesület annyira lelohadt, hogy meg kellett szüntetni s legtebb még a délzalai takarékpénztárnak el szomoró emlékeiben, mely — mint tudjuk — az egyesület bukásával pár száz forint házbérhátralékot szenvedett.

Vagy ott van a vidéki hírlapírók országos egyesülete!

Mint lelkesültünk 1885-ben, midőn a vidéki hírlapírók tisztos veteránja, jó Roboz bátyánk ezen eszmét megpendítette! Mily lelkes beszédekkel mondottunk Budapesten és ittunk lelkesülten az új egyesület sikereiért, melyet úgy tekintettünk, mint a vidéki hírlapírás ezer és ezer kisebb-nagyobb bajainak egyedüli panaceáját és lelkesedésünk dacára még annyira sem mentünk, hogy megalakíthatunk volna tényleg az egyesületet!

Az egész eredménye ugyanis nagy lelkesülésünknek az lett, hogy elvben megalakítottuk az egyesületet s a kezdeményező Roboz István elnöke alatt egy bizottság küldött ki az alapszabályok tervezetének megkésztetésére s kilátásunk lehet reá, hogy ha majd a bonfoglalás ezredéves ünnepének megülvése alkalmából Budapesten összejövünk, akkor kimondjuk a tényleges megalakulást.

Valószínű, így leszünk a Zalai írók egyesületével is. Lázás sietséggel végeztünk a megalapítás munkájával s midőn majd látjuk, hogy a kibontott zászló alá oly kevesen sorakoznak, hogy a kitzött nagy és nemes célok megvalósításához hozzá sem foghatunk, el fog aludni az egész.

Az intézők, az úgynevezett sasok, ítéljék meg, nem-e helyesebb az egész ügy felett napi rendre térni, mint magunkat egy eshetősleges kudarcnak kiténni?!

A zala-egerszegi tanítói járáskör őszi közgyűlése.

A zalamegyei általános tanítói testület őszi közgyűlését Kiss Dénes járásköri elnök elnöke alatt f. hó 5-én Pakodon tartotta. A gyűlésen jelen voltak a kör tagjai 35-en s mint vendégek, a község előjárói.

Hajdú József pakodi tanító gyakorlati előadást tartott a II-ik osztály növendékeivel a beszéd- és értelemgyakorlatok köréből, a macskáról. A sikerült előadásért a kör jegyzőkönyvével tejezte ki elismerését.

A gyakorlati előadás befejeztével Kiss Dénes elnök lelkes beszédben nyitja meg a gyűlést, köszönetet mondva végül a bizalomért, melyet három évvel ezelőt megválasztásával a járáskör belé helyezett, valamint a tagok részéről tapasztalt támogatásért, s egyetértő munkásságra buzdítja a tagokat; mert csak így járulhat, habár egy porszemmel is, a járáskör nemzeti tanügyünk felvirágoztatásának épületéhez.

Az eljénzzel fogadott megnyitó után ugyancsak elnök felolvassa a járáskör három éves működését felülvizsgáló, nagy gondalal egybeállított jelentését. A jelentés szerint a járáskör minden évben megtartotta az alapszabályokban előirt tavaszi és őszi közgyűlést s minden egyes alkalommal gyakorlati tanítás is volt. A 6 közgyűlésen tartott 7 gyakorlati tanítás, 8 értekezés és 2 kísérleti előadás. A választmány ezen kívül 11 ülést tartott, melyen részint folyó ügyek tárgyalattak, valamint több fontos ügy nyert érdemleges elintéztést, melyek azonban megerősítés végett mindenkor a közgyűlés elé terjesztettek. A járáskörnek jelenleg van 55 rendes,

52 pártoló, összesen 102 tagja. A tagok száma a három év alatt 3 rendes és 11 pártoló taggal szaporodott. A segélypénztárból a 3 év alatt 51 tag 2302 frt kölcsönt vett ki és 41 frt 30 kr. segély adatott ki. A segélypénztár vagyona jelenleg 1413 frt 12 kr. s így 3 év alatt a növekedés 405 frt 52 kr. — A segélypénztár adomány útján 80 frttal gyarapodott, még pedig 75 frtot Radocza János országyűlési képviselő s 5 frtot a vas-zalai takarékpénztár voltak szivesek adományozni.

A közgyűlés Páukovich György tag indítványára jegyzőkönyvével fejezte ki köszönetét úgy az elnöknek, valamint a járáskör többi tisztviselőjének három évi buzgó működésükért s egyuttal határozatilag kimondta, hogy az elnöki jelentés egész terjedelmében a közgyűlés jegyzőkönyvébe felvétezzék.

Békefi Elek zala-koppányi községi iskolai igazgató tanító „Köznevelés rosz szokásai és vesztő helyei” címen értekezett a falusi helyeken divó fonókák és korcsmák látogatásának, a nagy mértékben elterjedt pálinka ivásnak, bucsuk, torok, keresztelők, névnapok tartásának károsításáról közkerkölési és nemzetgazdasági szempontból. S e helyek körül iskolakötelezett gyermekek is megfordulván, az iskola bármily lelkiismeretesen töltse is be feladatát, annak hatását nemcsak ellensúlyozza, hanem egyuttal teljesen lerontja az ily helyek látogatása. Javasolja, hogy ezen ügyet a járáskör megkeresésére a megyei tantestület közgyűlésén tárgyalja s a közigazgatási bizottságnál kérelmezze, hogy az iskolás gyermekek a korcsmák és más ily közmulatásul szolgáló helyeken való tartózkodás, illetve részvételtől eltiltassanak.

Udvardy Ignác zala-egerszegi polgári iskolai igazgató tekintettel arra, hogy a tanítók mindegyike mélyen érzi káros hatását annak, hogy az iskola köteles gyermekek a korcsmák és más, ily közmulatásul szolgáló helyeken megfordulnak, javasolja, hogy Békefi Elek indítványát a kellő indokolással együtt a járásköri elnök útján a központi választmányhoz terjeszse be, mely ezen oly fontos ügyet megtárgyalván, a tantestület nevében a szükséges intézkedéseket saját hatáskörében tege meg. Az indítvány ily értelemben elfogadott s egyuttal Békefi Eleknek élénken előadott, sikerült felolvasásáért jegyzőkönyvével tejezte ki a közgyűlés köszönetét.

A számvizsgáló bizottság jelentése szerint a járáskör vagyona áll: 1105 frt 96 kr. kölcsön-követelésből, 31 frt 68 kr. tagsági követelésből, 275 frt 48 kr. pénzkészletből s így összesen 1413 frt 12 krból. A jelentés örömmel vétetett tudomásul és Stern Miksa járásköri pénztárnoknak a felmentvény megadott.

Előterjesztett Novák Mihály andráshidai tanító két, írásban beadott indítványa és pedig a) hogy a járáskör tüzzen ki minden őszi közgyűlésre pályadíjat egy-egy, a nevelés- és oktatástan körébe vágó dolgozat készítésére; b) a segélypénztár 6%-os kamatát vagy egészen törölje el, vagy pedig jelentékenyen szállítsa lejjebb. A közgyűlés megütöközéssel fogadta mind két indítvány indokolásának sértő hangját, annak az igazsággal ellenkező részét határozottan visszautasította, magára a dolog érdemére nézve pedig kimondta, hogy a járáskör maga nem tűz ki pályázatot, hanem megkeresi a megyei tantestületi közgyűlést, hogy ez tüzzen ki időnkint pályázatot, melyben a tantestület összes tagjai részt vehetnek. A segélypénztár kamatát sem el nem törli, sem nem szállítja lejjebb a közgyűlés, ehelyett a járáskör egyes tagjainak ellényta alkalmából azok özvegyeit részesítendő nagyobb segélyben.

A közgyűlés elfogadta a járásköri választmány azon indítványát, hogy jövőre két alelnök választassék, még pedig egy a járáskör székhelyén, másik a vidékről.

Felolvastatott és tudomásul vétetett Udvardy Ignác megyei tantestületi elnöknek a „Zalamegye” f. évi 44-ik számában közzétett s a járásköri elnökökhöz intézett nyílt levele.

— Igen Endre! imádnád — folytatta a férfi — nincs is imádságra méltóbb valami a szép asszonynál. De most figyelj reám! Midőn én Irrénnel megismerkedtem, én is olyan hangon kezdtem neki udvarolni, milyenen mi férfiak egyáltalában az olyan nőkkel szoktunk, akit szeretünk ugyan, de nem becsülünk. Hiszen tudod már. En is hallottam Irénről egyet mást és ez felbátorított. De ő az én első merész szavamra sirva fakadt és oly keservesen sirt, hogy alig bírtam megvigasztalni. És én mentességemül elég ügyetlen voltam fölhozni, hogy mi bátorított föl engem. Soha sem fogom elfelejteni azt a tekintetet, melyet rám vetett.

Olyan mély bánat tükröződött arcáról, melyet tettetni nem lehet, kinosan rándult össze, mint a derűtött virág és megsemmisülve hajtotta le fejét. Megbántam már, hogy ilyen kiméletlen voltam hozzá, bocsánatot hebegtem, de ő megfogta kezemet és oda vont maga mellé a pamlagra, aztán az ő szelíd, édes hangján rebegé: Ha az egész világ elítél is és követ dob rám, azt nem bánom, az nem fáj, de az ön becsülését meg akarom tartani.

Fájdalom, hogy a titkot, mely körülvesz s melyet úgy félre magyaráznak, nem tehetem nyilvánossá, de ön előtt föltedezem. Hogy ki vagyok én? Egy törvénytelen gyermek; atyám báró Vingay, anyámat nem ismerem. Az az öreg nő, ki a világ előtt anyámként szerepel, tulajdonképpen dajkám, de ő nevelt kis koromtól fogva s anyámként szeretem. Atyám igen gazdag és gondoskodik rólam, de azt nem szabad tudni senkinek. Az ő határozott kívánsága ez, neki neje van és nem akarja, hogy az valamit megtudjon az én létezésemről. Ő különben igen szeret engem és gyakran elvisz magával, ha neje furdóben időzik, aki beteges és gyenge asszony, sőt azt is megígérte, hogy neje halála után magához vesz és mint törvényes gyermekét fog tekinteni. Nézze uram, itt vannak a levelei, a bizonyítékok, mind úgy kezdődik: édes gyermekem, itt van aláírása, itt van egy utalvány kétszáz forintról, elhiszi-e hát,

amit mondtam? Ezt kötelességem volt önnek megmondani, hogy legalább ön ne tartson annak, aminek az egész világ.

En megszégyenülve kértem tőle bocsánatot és ő bájosan mosolyogva, azon a fuvola-szerű édes hangján susogta a fülemben: haragudhatunk e arra, akit szeretünk? — Azt hittem, a menyország nyílik meg előttem, megragadtam parányi kezeckéit és a boldogságtól üdvözülten rebegtem: szeret! szeret!...

— Szegény bolond! — dörmögte magában Endre.

— Az óta életem összeforrt az övével — folytatta Jenő szenvedélyesen — és jaj annak, ki szétéptüni akarná; minden gondolatom, szívemnek minden dobbanása az övé és alig várom azt a pillanatot, melyben örökre az enyémmek mondhatom!

— Hiszen ettől féltém én — mond magában Endre s hangosan hozzá tette:

— Mit mondtál barátom? nem értettelek.

— Pedig megérthetted, ha akartad — mond hidegen Jenő — nem beszéltem talányokban; különben a vége más ugy sem lehetne, mint hogy Irént elvegyem.

— De ezt csak nem mondod komolyan?

Jenő idegesen intett kezével.

— De azt csak nem fogod megtenni?

De erre Jenő már haragba jött.

— Hát bolondnak tartasz te engem, hogy azok után, amit neked mondtam, ilyen kérdéseket intézzesz hozzám?

— Ne légy ily ingerült Jenő, hidd el, engem a legjobb szándék vezérel; szerleked barátom és nem akarom, hogy egy könyelmű leány zsákmánya légy; mert hidd el, hogy ő nem tekint téged egyébként. Fájdalom, nincs hatalmam fölötted és így csak kérlek, ismételve kérlek, szakíts azzal a viszonyal, most, míg nem késő.

— Ej! hát nem hallottad, amit az előbb beszéltem? — mond türelmetlenül Jenő — mondom, hogy Irén ártatlan, a sors hozta ilyen zavart körülmények közé, s nekem ugyszólván kötelességem kimenteni őt

A tisztújítás a következő eredménnyel ejtetett meg: Schmidt József elnök, Násinszky József, Békefi Elek alelnökök, Tikk László és Németh Mihály jegyzők, Stern Miksa pénztárnok. Az Eötvös-alap és országos tanítói árvaház alap kezeléje Bódy József. A számvizsgáló bizottság tagjai: Faller József, Kiss Dénes és Udvardy Ignác.

A jövő tavaszi közgyűlés helyéül Zala-István jelletett ki, ahol a helybeli tanító gyakorlati előadást tart, Gubics István és Násinszky József rendes tagok pedig értekezni fognak.

Végül elnök a megjelent vendégeknek a megjelenésért köszönetét tejezven ki, a közgyűlést 1/2 órákor bezárta.

Közgazdaság.

Az állami országos phylloxera bizottság Emich Gusztáv országgyűlési képviselő elnöke alatt f. hó 3-án Budapesten a földművelésügyi miniszteriumban ülést tartott. A minisztert Fejér Miklós államtitkár képviselte. Jelen voltak pécskai Gaal Jenő, Skubucs Gyula, dr. Szabó Gyula, Vársárhelyi Béla, Horváth Géza az országos rovarügyi állomás főnöke, Dobokay Lajos miniszter, osztálytanácsos, Miklós Gyula borászati kormánybiztos, Oulák Iván miniszteri titkár s egyszersuind a bizottság titkára.

A bizottság először is a következő kérdőpontot vette tárgyalás alá: „Tekintettel egyrészt arra, hogy az amerikai szőlővesszők iránt a kereslet — a közcélu telepek létesítése szempontjából — már is oly mérvű, hogy az állami telepeken rendelkezésre lévő készletet majdnem teljességében igénybe veszi és ennél fogva a szintén jelentékeny mérvű magánkeresletnek az állami telepek eleget nem tehetnek; de tekintettel másrészt arra, hogy a Franciaországba szintén ez ellenálló szőlőfajokkal Amerikából behurcolt másik veszedelmes szőlőbetegség, az úgynevezett „blackrot” behurcolását és ezáltal szőlőink további károsítását kockáztatnók, mely ellen újabb költséges védekezést — legalább oly költségeset, mint a perenospora elleni permetezés, vagy a székéneggel való gyérítés — kellene a birtokosoknak alkalmazniok: ennél fogva véleményt ad a bizottság arra nézve, vajjon a jelzett újabb vesztély további kockázata mellett történjék-e a jövő tavasszal is Franciaországból nagyobb vesszőbehozatal? Elénk eszmecsere után, melyben minden egyes bizottsági tag részt vett, a bizottság oda nyilvánította véleményét, hogy tekintettel a ragály újabb behurcolásának vesztélyére, a szőlővesszőbehozatalt Franciaországból megtiltandónak tartja. E tilalom fentartandó mindaddig, míg nem constatálatik, hogy „blackrot” már nálunk is van, vagy, amíg teljesen megbízható tertőletítő eljárás birtokában leszünk.

A második kérdő pontnál, mely a következőleg szól: „A magán felek amerikai vesszőrendelése, mint nem foganatosíthatók, elutasíttassanak-e? vagy végre, hogy a közcélu telepeknek vessző egyáltalán ne adassék, esetleg a kiszolgáltatás megszoríttassék s inkább egyes birtokosok megrendeléseit teljesíttassék?” — a bizottság beható tanácskozás után azon véleményének adott kifejezést, hogy előbbi javaslata értelmében a vesszőbeviteli tilalom kimondása esetén okvetlenül szükséges, hogy: 1. Az önálló amerikai vesszőterméssel foglalkozó állami szőlőtelepek minél előbb lehetőleg megnagyobbíttassanak; 2. a létező, vagy létrejövendő védekező szövetkezetek felszólíttassanak, hogy telepeiket szintén megnagyobbítsák; 3. főleg az alanyfajok termelése céljából az ország minden vidékén hason célu szövetkezetek létesítése hathatósan előmozdíttassék; 4. az állam birtokában levő szőlővesszők kiosztásánál elvül fogadtassék el, hogy a mennyiben a készlet a mutatkozó igényeknek és kívánalmaknak nem felel meg teljesen, a felhasználás valószínűsége állapíttassék meg és csak a tényleges közvetlen szükséglet legyen a kiadható vesszőmennyiség reductiójánál irányadó, s hogy

ebből a kinos helyzetből. Azonkívül ne feledd barátom hogy szeret engem.

— Es te elhiszed azt a mesét? elhiszed azt a szépen kiesztelt hazugságot? Azt mondd, férfi vagy és gyermek mesékkal hagyod magadat elbolondítani? Azt hiszed, hogy téged az a leány szeret? azt hiszed...

— Endre! — kiáltá indulatosan Jenő és öklével az asztalra csapott, — azt mondom, elég volt, mert türelmem elfogy.

— Szegény bolond te! — folytatta Endre is tüzbe jöve — megmondom szemedbe az igazat, ha örökre elvesztem is barátságodat és nem nevetlek ki a hátad mögött, mint más. Igen! hazugság az utolsó betűig az, amit az a leány veled elhitetni akar és roppant vak-ságban kell szenvedned, ha már azt sem látod, ami körülötled történik. Tudd meg tehát, hogy az a leány egy olyan hölgy, akinek a szépsége a jövedelem forrása, a báró papa, a vagyon, az ellátás mind csak mese, csak por az emberek szemébe; józan ember csak nevet rajta, de el nem hiszi. Azt gondolod, szeret téged? jut eszébe! Tud is az olyan leány szeretni, balekot lát benned, elakarja magát veled vetetni, ez az egész!

Jenő fehér lett, mind a fal, mereven nézett Endre arcába; hogyan? jól hallotta-e: az ő kedveséről mert így beszélni? az ő bálványát tiporta a sárba?

Endre fölkel és menni készült, de Jenő utjába állt s hidegen mondá:

— Megsértetted, verekedni fogunk.

— Eh! hagyj nekem békét — mond türelmetlenül Endre — eszem ágában sem volt téged megbántani, egy olyan leány miatt meg nem is verekszem.

— De verekedni fogsz! — kiáltá magán kívül Jenő és görcsösen ragadta meg barátja vállát — verekedni fogunk életre-halálra. Ne kényszeríts, hogy a végső eszközözhöz nyuljak, mert provokállak, megsértelek az egész világ előtt, ha megtagadod tőlem az elég-tételt.

(Folyt. köv.)

az alany-iskolákat létesítő szövetkezetek, vagy consor-
tiumok előnyben részesítenek.

Megbeszélés tárgyává tette ezután a bizottság a
talajadoptatio fontos kérdését is, s ez iránt a következő
javaslatot fogja a miniszter elé terjeszteni: A talaj-
adoptatio kérdésének tisztázása céljából kívánatos volna,
hogy a fennálló telepeken ideirányuló kísérletek esz-
közlésére kiváló súly fektetessék, különösen az iránt,
hogy mely talajokra, milyen alanyok felelnek meg leg-
inkább és másrészt, melyik alanyhoz, melyik oltóvessző
illik legjobban.

Végül Skublics Gyula bizottsági tag szóba hozta
a törvényhozás előtt levő adókedvezményekre vonat-
kozó újabb törvényjavaslatot és indítványára a bizottság
felkérőnek határozza a minisztert arra, hogy a pénzü-
gyi- és közgazdasági bizottságokban, mely e törvény-
javaslatot legközelebb tárgyalni fogja, hasson oda, hogy
az oltványokkal betelepített szőlőterületek adómentes-
sége a törvényjavaslatban contemplált 6 év helyett,
10 évben állapíttassék meg; továbbá, hogy az elemi
csapások közé, melyek alapján adóelengedésnek van
helye, nemcsak a peronospora, hanem az összes egyéb
elődsi szőlőbetegségek is, — minő például az oidium,
mildeo, az antraknosa, blackrot stb. — szintén felvé-
tessenek az adókedvezményekre jogosító elemi csapások
sorába. Ezzel a tanácskozás véget ért.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Halottak emlékét f. hó 2-án szokott kegyelettel
ülték meg városunkban. A sírokat csinosan feldíszítet-
ték s este egész fénytengerben uszott mindkét temető.
A tüzoltó csapat testületileg vonult ki a temetőbe és
elhunyt bajtársai sírjait megkoszorúzták.

Személyi hír. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfel-
ügyelő a mult hó végén Nagy-Kanizsán volt s meg-
látogatta az ottani izr. polgári iskolát, valamint az
alsó-foku ipar- és kereskedelmi iskolákat.

Alapító tagok. A zalaegerszegi karácsonya egye-
sületnek Skublics Zsigmondné és Szily Dezsőné urhöl-
gyek 20—20 forinttal alapító tagjai lettek. Skublics
Zsigmondné urhölgy az egyesület elnökéhez intézett
szép levél után értesítette arról az elnökséget azon
képpel, hogy az egyesület tartsa meg őt továbbra is
jó emlékekben, igérvén a maga részéről, hogy a távol-
ban is kedvesen emlékezik meg e szép hivatásu egye-
sületről.

Közyülés. A keszthelyi jótékony nőegyesület f.
hó 2-án tartotta évi közyülését. Ez alkalommal Spar-
szam Pál titkár jelentette, hogy a lefolyt évben 250
szegények között, segélyekre kiutalványoztatott 652 frt
01 kr. Összes bevétel volt 936 frt 69 kr., kiadás
879 frt 22 kr., pénztári maradvány 57 frt 47 kr. Az egy-
let vagyona takarékpénztárban elhelyezett 4770 frt tőke,
két bazilika sorsjegy 17 frt 60 kr., pénztári maradvány
57 frt 47 kr., összesen 4845 frt 07 kr. Az egyleti tagok
száma 1889/90. évben 100. A közyülés által egy-
hangulag elfogadott indítvány szerint öv. Gaal Endréné
örökös tiszt. elnökké, Beck Vilmosné örökös tiszt. ale-
nökké választották. Ezen választásról az illetők diszok-
mányban fognak értesíteni. A választmányba — egy
megüresedett helyre — Erdélyszky Julia k. a. választat-
tatt. Az egylet védnökője gróf Festetics Tassilóné,
szül. Hamilton Mária hercegnő, ki 1000 frtos alapít-
vánnyal és 100 frt évjáradékkal gyámolítja a jótékony
szívek egyesületét.

Hymen. Berényi Jenő földbirtokos, a zala szent-
gróthi takarékpénztár igazgatója, mult hó 30-án tartotta
eljegyzését Zsigmondháza Zathureczky Margit kisasz-
szonnyal, Zathureczky Márton földbirtokos kedves
leányával.

Kegyeletes megemlékezés. Halottak napjának elő-
estéjén, nov. 2-án a keszthelyi szt-Miklósról és szt-Mihály-
ról nevezett sirkertekben a hálás és kegyeletes szívek
gyönyörűen feldíszítették és kivilágították a sírokat.
Dr. Lipp Vilmos és Farkas Miklós nem rég elhunyt
gymnasiai igazgatók sírját igen sokan felkeresték, a
gazd. intézet hallgatói testületileg vonultak ki elhunyt
társaik sírhalmához. Várady Géza gazdász beszédet
tartott s közben koszorukat helyezték a sírokra. Az
önk. tüzoltó-egylet szintén testületileg ment megkoszorú-
zni a bajtársak sírját. Jól esett tapasztalni, hogy a
kegyeletes megemlékezés komolyságát a legkisebb dis-
harmonia sem zavarta meg!

Kaszárnya átvétel. A zalaegerszegi honvéd-huszár
fiók laktanyát a miniszterium által kiküldött bizottság
Ceertán Károly megyei alispán elnöke alatt f. hó 4-én
és következő napjain vette át. A kaszárnya 183 ember
s ugyanannyi ló elhelyezésére alkalmas. A kincstár
részéről 15 éven keresztül évi 3854 frt 88 kr. bér
fizetetik.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést:
„Fischer Miksáné, Philipp Jakabné, Bettlheim Markóné,
Simon Adolfné, Schleiffer Samuné, Mayer Irén és Gyar-
mati Vilmosné, szomorodott szívvel jelentik, maguk,
valamint férjük és gyermekeik nevében felejtetlen édes
atyjuk, illetve apósuk és nagyatyjuknak Mayer Jakabnak
f. é. október hó 31-én éjjel 11 $\frac{1}{2}$ óraker életének 79.
évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhuny-
tát. A boldogultnak hült tetemei folyó évi november
hó 2-án délután 3 óraker fognak a helybeli izr. sirkert-
ben örök nyugalomra tétetni. Béke hamvaira! — A
boldogult temetése f. hó 2-án nagy részvét mellett tört-
tént. Ravatalára az első magyar általános biztosító-
társaság, melynek tészázadon keresztül volt buzgó
ügynöke, diszes koszorut hejyezett. Béke poraira!

Halalozás. Az oly váratlanul elhunyt Morgenbesser
János nagy-kanizsai polgári iskolai igazgatónak teme-
tése f. hó 1-én őríási részvét mellett ment végbe. A
főgymnasiai, polgári, felső nép- és népiskolai tanulók
tantestületeik vezetése mellett jelentek meg. A derék
és közbecsülésben volt tantériú ravatalát szebbnél-

szebb koszorúk ékesítették. Kint a temetőben Hoffmann
Mór polgári iskolai tanár bucsuzott el tőle mély érzésű
beszédben kartársai és a tanulóifjúság nevében. Legyen
könyű a hant sírja felett!

A zalaegerszegi közsegi iskolaszék f. hó 1-én
tartott ülésén, tekintettel arra, hogy az I. leányosztályba
ez ideig 120 tanuló iratkozott be, a képviselő testület-
nek egy új és pedig férfi tanítói állás szervezését ajánlja,
együttal azt javasolja, hogy az új elemi iskolai épület-
nél a tantermekben ne vas-, hanem cserépkályhák
alkalmaztassanak.

Felolvasással egybekötött táncestély. A „Zala-
egerszegi kereskedő-íjűk önképző egylete“ f. hó 15-én
a „Zöldfa“ vendéglő nagytermében felolvasással egybe-
kötött táncestélyt rendez. A felolvasás tárgya: Rajz.
Irta és előadja Réthi Gábor polgári leányiskolai tanár.
Belépti díj 30 kr.

A sümegvidéki vöröskereszt egylet 1890. évi
november 22-én, Sümegen a nagyvendéglő termében,
a helybeli szegény iskolás gyermekek felruházására
zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: személyjegy 1
frt. Kezdete este 8 óraker. Jegyek előre kaphatók
Darnay Kajetánné egyleti elnöknél. Felülfizetések közö-
net mellett hirlapilag nyugtáztatnak.

Meghívó. A zalaegerszegi iparos ifjúság önképző-
és betegsegélyző egylete folyó évi november hó 29-én
(szombaton) a kereskedelmi kör helyiségében (Zöldfa
vendéglő) zártkörű táncoskoruzskát rendez, melyre
kivülcimzett urat (és családját tisztelettel meghívja a
rendezéség. Belépti díj személyenkint 60 kr. — Kezdete
8 óraker. A hölgyek kéretnek minél egyszerűbben meg-
jelenni. Felülfizetések köszönettel fogadotnak és hirlapil-
ag nyugtáztatnak.

Megyebizottsági tagválasztás. Keszthelyen e hó
6-án Beck Sándor választott meg megyebizottsági
taggá.

Helyettes igazgató. A nagy-kanizsai polgári isko-
lánál az igazgató elhalálózása folytán a kir. tanfelügyelő
Schultz Károly ottani rendes rajztanárt bizta meg
helyettesképp az igazgatói teendőket teljesítésével. — Az
igazgatói állás végleges betöltése végett — értesülésünk
szerint — a felterjesztés a miniszteriumhoz már meg-
tétetett.

Megszűnt megyei lap. A „Nagy-Kanizsa és Vidéke“,
melyet Varga Lajos, nagy-kanizsai köz- és váltó ügy-
véd, négy hóval ezelőtt, mint szerkesztő-tulajdonos, meg-
indított s mely a megindításakor hozzáfűzött szép
reményeknek oly derekasan megfelelt, a tulajdonosnak
a lap f. évi november 5-iki számában közzétett értesí-
tése szerint a kellő pártolás hiányában megszűnik.

Meghívó. A zalaegerszegi esperesi körület róm.
kath. tanítói köre özi közyülését folyó november hó
13-án tartja Bördöndön. A gyűlés tárgyai: 1. Polesinszky
János helybeli tanító gyakorlati tanítása. 2. Szita Bódog
sőtjóri tanító I-ső értekezése. 3. Polesinszky János
bördöndi tanító értekezése e cím alatt: Gondolatok az
iskola éve elején; 4. Szita Bódog sőtjóri tanító II-ik
értekezése. 5. Indítványok. 6. Tisztújítás stb. Alsó-Bagod,
1890. november hó 3-án. Kovács Győző körelnök.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Thury
László tapolczai II. osztályú ellenőrt a högyészki kir.
adóhivatalhoz III. osztályú adótanárnokká nevezte ki.

Megyei kinevezés. Főispán öméltósága Kri zmanits
József díjnokot harmadosztályú inokká, Stetács Géza,
Zámbolt Kálmán és Csupor László ideiglenes díjnoko-
kat rendszerezett díjnokokká nevezte ki.

Szólók vizsgálata. Dezső Miklós I-ső kerületi
vándortanár a földmívelésügyi miniszter rendeletéből a
jövő héten a Szentgotthárdi járás veszgyanus szőlőit
fogja megvizsgálni, valamint a tapolczai járásból Alsó-
Zsid, Lesencze, Istvádn, Hegymagas és Gyenes-Diás
veszgyanus szőlőit.

Gyilkos apa. Zuber Károly kis-falud—szent-iváni
vasuti állomás felügyelő mostoha leányát rég időtől
fogva szerelmével gyötörte, s mivel a leány mindenkor
borzadva utasította el magától mostoha atyját, ez boszú-
ból f. hó 1-én délután a leányt agyonlőtte. Borzalmas
tette után nemsokára a csendörök a pályaudvaron el-
foglák és a vasutal Zala-Egerszegre szállították, ahol
a szörnyeteg apa az illetékes hatóságnak átszolgáltatt.

Végzetes kimeneteli verekedés. Tárnokon az új
bor hatása alatt a legénység verekedett, mely egyik
társuk halálával végződött. A két tettes legény — állí-
tótal a bíróságnál önként jelentkezés végett — a vas-
utal f. hó 5-én városunkba jött. Ugyanazon vonattal
jött a tárnoki segédjegyző is, aki a vonatról hirtelen
leszállván, jelezte, hogy a vasutal gyilkosok jönnek. A
vasuthoz a rend fenntartása végett kirendelt városi
rendőr s Szedmak elemi iskolai szolgál, ki akkor ép a
vasutnál volt, a két legényt megfogták s a csendöröség-
nek, ennek után pedig az illetékes bíróságnak a tettes-
eket átszolgáltatták.

Betörés. F. hó 6-án virradóra Somody Sándor
fehérképutcai kereszmájának az udvarra néző bormér-
szobájába ismeretlen tettesek az ablakon át behatoltak
s a fiókot feltörve, mintegy 90 frtot vittek el. — Ugyan-
akkor az olai utcában Östreicheréktől hat ludat loptak
el. — Hetedikén virradóra pedig Szedmak Nándornál
a fehérképi utcában valaki be akart törni, de a házi
gazda felébredvén, a tolvaj elmenekült.

**Vasuti menetrend. Zala-Egerszegről indul Szent-
Ivánra (Bécs felé)** 7-16 reggel, 2-52 délután, Szent-Ivánra
(Kanizsa felé) 11-52 délelőtt, 8 óraker este; Csáktör-
nyára 6-58 reggel és 6-14 este. Bobára 9-38 reggel, 5-04
este. — Zala-Egerszegre érkezik Szent-Ivánról (Kanizsa
felől) 9-28 reggel, 4-20 délután, Szent-Ivánról (Bécs felől)
1-31 délután, 9-40 este, Csáktornyáról 9-38 reggel és 9-01
este, Bobáról 9-28 reggel és 6-14 este. Szent-Iván-
ról indul (Déli vasut) Kanizsa felé 5 óra 35 percker
reggel (vegyes vonat), 12 óra 33 percker délután, 8
óra 55 percker este, 2 óra 32 percker éjjel; Szombat-
hely felé indul 8 óra 28 percker reggel, 3 óra 32 per-
cker délután, 1 óra 48 percker éjjel. — Minden vonat
hoz külön társas-kocsi indul a „Zöldfa“ szállodától.

Halottkémi jelentés.

Zala-Egerszeg rend. tan. város területén f. évi október
hó 1-étől november hó 1-éig meghaltak:

1. Harrich Mária, 3 $\frac{1}{2}$ hónap. róm. kath.
2. Hill Gyula, 16 napos telen rk.
3. Stern Nanette, 25 év. izr. hajadon,
4. Pete Marcsa, 2 napos rk. telen,
5. Kaszter Sándor, 12 év. rk. tanuló,
6. Ág Imre, 32 év. rk. cipész,
7. Veber Lajos, 7 hetes, rk. festő gyermeke,
8. Farkas Rozi, 42 év. rk. hajadon, cseléd,
9. Kulcsár Vilma, 5 hetes, rk. napszamos gyermeke,
10. Tomor József, 60 év. nős rk. ács,
11. Polster Ferenc, 41 év. rk. nős ács,
12. Tanczos Sándor, 27 év. rk. földműves, nöten,
13. Hernicz Erzsé, 2 hó rk. telen,
14. Rener Erzsé, Korponai Józsefné, 47 év. rk. szabad özv.
15. Salamon Ferenc, 13 év. rk.
16. Cséber Imréné Szabó Rozi, 30 év. rk. asztalos neje,
17. Herczeg Rozália, Simon Györgyné, 70 év. rk. föld-
műves özv.

Zala-Egerszegben, 1890. évi október hó 31-én.

Dr. Graner Adolf
v. orvos.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr.

bis fl. 7.65 per Meter — glatt und gemustert (ca.
2500 versch. Farben und Dessins) — vers. roben-
und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Dépót
G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich.
Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. porto.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

3285 tk. 1890.

Arverési hirdetmény.

A sümegi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság
közhirre teszi, hogy **Vittman Karoly** végrehajthatónak
Gold Abraham és **társai** végrehajtást szenvedők elleni
végrehajtási ügyében Spiegl Albert goricsáni lakós árve-
résí vevő ellen 383 frt 8 kr. s járuléka erejéig a zala-
egerszegi kir. törvényszék (a sümegi kir. járásbíró) terü-
letén levő, mihálytai határban fekvő, a mihálytai 52.
sztkjvben 764. hrsz. alatt felvett, jelenleg még felerészben
Gold Abraham, felerészben Gold Gáspár, Gold Jakab és
kkoru Gold Mór, Ignác, és Rozália tulajdonul felvett ingat-
lanra 176 frtban, a mihálytai 52. sztkjvben 744. hrsz. a.
felvett, jelenleg még felerészben Gold Abraham, felerész-
ben Gold Gáspár, Jakab, Mór, Ignác és Rozália tulajdo-
núl felvett ingatlanra 140 frtban, a mihálytai 210.
sztkjvben 62. 61. 63. hrszám alatt felvett, jelenleg még
Gold Abraham nevében álló ingatlanra 1000 frtban ezen-
nel megállapított kikiáltási árban ehendelte, és hogy a
fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi november hó
29-ik napjának d. e. 9 óraker Mihálytán a község
háznál megtartandó árverésen a megállapított kikiáltá-
si áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok
becsárának 10% át vagyis 17 frt 60 krt, 14 frtot,
illetve 100 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c.
42. §-ában jelzett ártalammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-
miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-
papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis-
mervényt átszolgáltatni.

Sümegen, 1890. évi október hó 29-én.

A kir. jbiróság, mint telekkvi hatóság.

Rutich, kir. aljbiró.

2989/1890. szám.

Arverési hirdetmény.

A sümegi kir. járásbíró mint telekkönyvi ható-
ság közhirre teszi, hogy **Gyukli Jozsef** végrehajthatónak
Kulcsár Teréz dabronczai lakós végrehajtást szenvedő
elleni 67 frt 10 kr. tőkekövetelés s járuléka iránti
végrehajtási ügyében a sümegi kir. járásbíró terüle-
tén levő, Tekenyé községi határban fekvő, a tekenyei
32. számú tkjvben 755. 1193. 1219. 1453. 2169.
2505. 2531. 2533. 2569. hrszámok alatt ifju Kulcsár
József, kiskorú Kulcsár Teréz, Kulcsár János, Kulcsár
Rozi és Kulcsár Mária tulajdonul felvett és együttesen
elárverezendő ingatlanokra 194 frtban, az ugyanazon
számu tkjvben 3071. hrsz. a. ugyanazok tulajdonul
felvett és egészben elárverezendő ingatlanra 116 frtban
ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést ehend-
delte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890.
évi december hó 13-ik napjának délelőtt 10 óraker
Tekenyén, a község háznál megtartandó nyilvános
árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni
fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-
árának 10% át vagyis 19 frt 40 krt, és 11 frt 60 krt
készpénzben az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártal-
ammal számított és az 1881. évi november hó 1-én
3333. szá alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8.
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött
kezéhez leteni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sümegen, 1890. évi szeptember hó 13. napján.

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Rutich, kir. aljbiró.

Arverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Novák Anna** férj. **Szanyi Ferencné** és **Ilei Imre** és neje **Varga Anna** végrehajtatóknak **Gál János** és **társai** végrehajtást szenvedők elleni 100 frt 89 kr., illetve 714 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, Pakod község határában fekvő, a 193. sztkvi 1 sor 938. hrsz. 64 frt váltás-tőkével terhelt ingatlanra az árverést 944 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a nennebb megjelölt ingatlan az **1890. évi november hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor** Pakod község házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan bec-sárának 10%-át vagyis 94 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszegen, 1890. évi május hó 20-án.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Hirdetés.

A boba—jánosház—sümegei h. é. vasut rész-vény társaság **f. évi november hó 16-án Süme-gen, a városházi nagyteremben d. e. 9 órakor**

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meg-hivatnak.

Tárgy:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
 2. F. év június 30-ig bezárólag a számadás és mérleg betérjesztése.
 3. Időközbe beérkezhető írásbeli indítványok.
- Felkéretnek azon t. részvényesek, kik szá-vazatukat érvényesíteni akarják, részvényeiket 8 nappal előbb a sümegei takarékpénztárnál, vagy a „Leszámláló és pénz váltó bank“-nál letétbe helyezték.

Sümege, 1890. október 26.

Az igazgatóság.

SARG-féle GLICERIN-FOG-CRÈME

Rövid használat után
Fogak szépsége
szépsége
fogsztító szer.

KALODONT

Orvosilag megvizsgálva.

Igen praktikus utazásoknál. Kellemesen üdítő.

Ártalmatlan magára a leggyengébb fogzomárcra.

NB. Legközelebb Németországban, Franciaországban stb. alkalmazzák, és az udvarnál, a legmagasabb körökben, valamint a leggyorsabb földműves házaknál használják.

Kapható a gyógyszerárakban és illatszerek-kereskedésében, 1 drb. 35 kr. Zala-Egerszegen: Weisz Jónás unokaöccse, Ritcher Gyula, és Fenyvesi Miksa urak kereskedésében.

536/1890.

Hirdetmény.

Alulírott erdőgondnokság részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint a magyar kir. vallás alap. urodalom tulajdonát képező — **Zala-Erdőd** (Zalamegye) község határában fekvő, **1656 kat. hold erdei**, — **515 kat. hold mezei**, összesen **2171 kat. holdnyi területen gyakorolható**

vadászati jogra

1891. évi szeptember 1-től 1901. évi augusztus 31-ig tartó időre alulírott erdőgondnokságnál

f. évi november hó 28-án

zárt ajánlatu verseny fog megtartani.

Versenyezni szándékozók felkéretnek, hogy a szabályszerűen kiállított, — 50 kros bélyeggel ellátott és huszonöt (25) frt bánatpénzzel felszerelt írásbeli zárt ajánlataikat, melyekben határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti, ezen erdőgondnoksághoz, hol

az árverési és szerződési feltételek is megtekinthetők, fentebb kitett napon délelőtti 11 óráig benyújtani sziveskedjenek. — A későn beérkezett, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Végül megjegyeztetik, hogy a verseny eredményének jóváhagyása, — valamint az ajánlatok közt szabadon választhatásának joga a vallás-és közokt. m. kir. Miniszter Ur Ó Exellenciájának tartatik fenn.

Zala-Erdőd (u. p. Jánosháza Vasm.) 1890. november 1-én.

M. kir. közalapítványi Erdőgondnokság.

Üzlet megnyitás.

A **Cseplits E. féle temetkezési vállalat** — a vállalkozónak eltávoztával — megszűnő, van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Zala Egerszegen, Körmen di utcában, Gyuk Antalné-féle házban egy, teljesen a kor kívánalmainak mindenben megfelelő**

temetkezési vállalatot

nyitottunk.

Vállalatunkban a temetkezéshez szükséges mindennemű tárgyak és anyagok **jutányos áron** kaphatók. Így **erc-, kő-, ásvány-, keményfa- és puha-fa és behuzott koporsók**, nem különben **oxyd vörös aranyozott koporsók** a legolcsóbb áron kaphatók.

Magunkat a nagybecsült közönség szives támogatásába ajánlva, vagyunk alázatos szolgálói:

Z.-Egerszeg, 1890. október hóban.

Bencze György és Társa
temetkezési vállalat.

Hirdetmény.

Ö CSÁSZARI ÉS APOSTOLI KIRÁLYI FELSÉGÉNEK
1890. április 12-én kelt legfelső elhatározása folytán megindítottatik a
XV. MAGYAR KIR. ÁLLAMSORSJÁTÉK,

melynek tiszta jövedelme

a „Fehér kereszt“ egyesület, a budapesti szűnidei gyermektelep-egyesület, a „Mária-Dorottya“ egyesület, a nagybányai jótékony nőegylet, a székelyföldi iparüzem, az országos községi és körjegyzők árvaháza, a borsodmegyei nőegylet miskolci árvaháza, a vagyontalan hivatalnokok özvegyei és árvái részére alakítandó alap, a magyar hírlapírók nyugdíj-intézete és végre a zágrábi országos siketnéma intézet javára fog fordítani.

E sorsjáték összes, 6767-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint

160,000 forintra rúgnak, és pedig:

1 főnyeremény	60,000 frttal
1 nyeremény	10,000 „
5 nyereim. egyenk.	1000 frttal, 5000 frt
10 „ „	500 „ 5000 „
50 „ „	100 „ 5000 „

40-os adó-mentes ma-gyarországi földter. mentesítési könyvben.

200 nyer. egyenk.	50 frttal 10,000 frt
6500 sor-ny.	10 „ 65,000 „

készpénzben

A húzás visszavonhatatlanul **1890. évi december hó 16-án** történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók: a lottóigazgatóságnál Budapesten, (Pest, fővárház, felemelet) hova a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő; valamennyi lottó-, só- és adóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Mercur“-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyáruló közegnél.

Budapest, 1890. október 1-én.

Magyar kir. lottó-igazgatóság.

Regaleváltság kötvény birtokosait

ezenel tisztelettel értesitem, hogy

1. A regaleváltság kötvényeit,
2. Az ezekre szóló utalványokat,
3. A még nem utalványozott, de a magas miniszterium által helyben hagyott egyezségeket a legjobb ár mellett megveszem, vagy azokra mérsékelt kamattal a legmagasabb előleget adom.

Vidéki takarékpénz-tári részvényeket,

bankrészvényeket, állampapírokat, sorsjegyeket, részvényeket, betétjegyeket, zálogjegyeket a legmagasabb áron mellett veszek és legjutányosabban eladok. Kivánságra teljes titoktartás mellett e papírokra mérsékelt kamattal a legmagasabb pénzelőleg is nyerhető.

Keresek

tisztességes — bármily rangu vagy rendű egye-neket — kik sorsjegyek nek részletfizetés mellett való eladásával foglalkozni óhajtanak.

LEGMAGASABB JUTALÉK

és

FIX FIZETÉS

biztosítottak.

Pénzbetétek kamatoztatása!

Alulírott bankház elfogad pénzbetéteket, melyek után

5% kamatot

fizet.

A betétek előleges felmondás nélkül bármikor visszafizettetnek.

LŐRY J.,

BANKHÁZA,

Alapított 1876-ban.

Budapest, Hatvani-utca 17. sz.

Alapított 1876-ban.